

Viðbætir.

Bréf biskups (til allra prófasta).

53

9da apríl
1866.

Eins og kunnugt er, er prestum hér á landi í tilsk. 27. maí 1746 boðið að húsvitja á hverjum þær í sóknum sínum að minsta kosti tvisvar á ári og jafnvel optar, þar sem svo á stendr. En alt sýrir það mun það hafa orðið almenn venja hér á landi að húsvitja að eins einu sinni á ári, og má, ef til vill, telja henni margt til málþóta, eins og tilhagar hjá oss með viðlendi sumra prestakalla, veðrættufar og fleira, enda mundi þetta og vera viðunanlegt, ef húsvitjanirnar væru svo af hendi leystar, eins og vera ber og löggjafinn hefur til aðlast. Það er óyggjandi, að hver sá prestr, sem lætr sér ant um köllun sína og er virtr og elskadr af söfnuði sínum, getr í húsvitjunum sínum komið mjög miklu góðu til leiðar, ef hann nákvæmlega fylgdi boðum löggjafarinnar í þessu efni, sem býðr prestum ekki einungis að líta eptir uppeldi barna og grenzlast eptir bóklestri þeirra og kunnáttu í kristindóminum, heldr og að sjá um, að alstadar sér til nógar guðsordabækr og yfir höfuð að reyna til að efta gott samlyndi og sannan guðsóltá á heimilunum. Auk þess sem slíkar húsvitjanir, þegar þær eru gjörðar með alud og kærleiksfullri vandlætingu hljóta að efta hylli og álit sóknarprestsins hjá öllum góðum mönnum, þá eru þær siðferðislegt aðhald bæði sýrir eldri og yngri til að vanda ráð sitt og einkanlega eru þær það bæði sýrir unglunga til að vekja áhuga þeirra á að læra og viðhalda því, sem þeir nema, og sömuleiðis sýrir foreldra og húsbændr til að láta sér ant um framfarir barnanna.

Af því að það orð leikr á, að hirðuleysi um húsvitjanir sér á seinni árum að fara í vöxt hér á landi, og að einstakir prestar húsvitji ekki í söfnuðum sínum svo árum skiptir, eða sér jafnvel hættir því, og þetta er alveg óþolandí óregla, finn eg mig knúdan til hér með þenustusamlega að biðja yðr, herra prófastr, um leið og þér birtið prestunum í yðar prófastsdæmi þetta bréf mitt, að áminna þá um að fullnægja rækilega hér að lítandi skyldu sinni og sömuleiðis láta mig vita, skyldi nokkur þeirra mótt von minni sýna tregðu eða tömlæti í svo áriðandi efni.

Reglur sýrir færslu kirkjureikninga (samdar af biskupi).

54

28da febr.
1867.

- A, Inntekt.
1. Fasteignarhundruðin reiknist saman eptir hinni nýu jarðabók, stádfestri með tilsk. 1. apríl 1861, og skulu engar jarðir nái ábýli þar frá undanskiljast, nema órækar ástæður sér sýrir að lögum og landsvana.
 2. Hin tiundarbæru lausafjárhundruð teljist saman eptir sönnuðum útskriftum af sveiturbókunum, er hreppstjórar árlega gefa prestum.
 3. Tiundin af hinum þannig tiundarbæru fasteigna- og lausafjár-hundruðum reiknist út

1) Bréf þetta og þau 3 skjöl, er koma á eptir því, eru prentuð eptir tilmælum biskups, með því það virðist æskilegt að brýna þau á ný sýrir hlutaðeigöndum og sér í lagi vekja athygli hinna yngri presta á þeim, og með því, að bréfni um húsvitjanir og meðbjálpara presta á svo verulegan hátt snerta samband milli presta og safnaða, að þau virðast eiga að koma sýrir sjónir almennings.